

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 16.

Z KRAKOWA DNIA 25 LUTEGO 1818 Roku WŁE SZRODE

— Z Krakowa. —

W dalszem ciągu posiedzenia Nadzwyczajnego Prawodawczego Seymu d. 26 Stycznia, co do pytania, czyli w przypadku niezapłacenia jednej raty Kontrakt dzierżawny już tem samem upada? po odczytanej opinii Komitetu prawodawczego, iż upada.

JW. Słotwiński Repr. Gminy Okręg Chrzanów oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu prawodawczego wniosł: Gdy kontrakt dzierżawny równie jak każdy inny swój prawny skutek dla obu dwóch stron mieć powinien, ten zaś na tym zależy, iż Dzierżawca do dzierżawy, a właściciel do czynszu dzierżawnego nabyla prawa; a lubo niewątpliwą jest rzeczą, że właściciel do czynszu dzierżawnego ma prawo, lecz z drugiej strony dzierżawca także z prawa swego z dzierżawy mimo woli swej wyzuty być nie może; w tym zaś przyp. dku jeżeliby kontrakt dzierżawny po uchybieniu jednej raty miał upadać Dzierżawca aczkolwiek uścić się chcący mimo woli swej z prawa dzierżawy byłby wyzuty; gdy nadto zważywszy, iż w stosunkach społecznych ludzie i okoliczności różne ludzkie rządzą

tak dalece, że człowiek mimo najszczerzej chęci uiszczenia się w terminie prawym, przez zawód od trzeciego, chorobę lub nieprzewidziany wypadek kradzieży ognia i innego nieszczęścia, do zapłacenia raty dzierżawnej w czasie oznaczonym jest niezdolnym, w których to przypadkach dopuszczając upadek kontraktu dzierżawy, Dzierżawca nie tylko nie prawie, ale nawet nie połudźku z prawa dzierżawy wyrzutyby został; gdy niepodobieństwem jest, aby prawne stosunki wszystkich ludzi tak uregulowanemi zostały, iżby przypadek zwłoki był niepodobnym; gdy nadto jak uczą powszechnie zasady nie zwłoka (mora) lecz tylko przeniewierstwo do rozwiązania kontraktu nadać prawo; a nakoniec przypuściwszy tę zasadę wszelkiego rodzaju kontraktów za najmniejszym uchybieniem rozwiązaćby można.

Przystąpiono zatem do sekretnego wotowania, a 24 głosami przeciw 4 zamieniła Izba w prawo.

W przypadku niezapłacenia jednej raty kontrakt dzierżawny, już tem samem upada.

Leon Chwałibogowski
Sekretarz Seymowy.

Z Pragi pod Warszawą d. 16 Lutego.

W dniu 7 b. m. iako w czasie Postanowieniem Namiestnika Królewskiego do dalszego ciągu obrad politycznych Gminy Cyркуtu 8go miasta Warszawy oznaczonym, zgromadzili się Obywatele Przedmieścia Pragi w kaplicy Loreta zwanej o godzinie 9tej z rana, a za przybyciem J. W. Rady Stanu Prezydenta Muncypalności i Policji M. S. Warszawy, odbyło się uroczyste nabożeństwo przez J. W. Zambrzyckiego, Biskupa, z muzyką kościelną i śpiewami, oraz przy wystawieniu wizerunku Najjaśniejszego Monarchy naszego, i urządzonym tronie w miejscu przyzwoitem; poczem J. W. Radca Prezydent uskuteczniając wolę Rządu, przemową następującą posiedzenie zgromadzenia zagał:

" Szanowni Obywatele! Na własne wasze żądanie, obrady, które w skutek Uniwersału z dnia 30 Września r. z. odbywać rozpoczęliście, Postanowieniem Namiestnika Królewskiego z d. 12 Grudnia r. z. do dalszego zawieszono zostały czasu.

Słuszny i Wam i całemu narodowi zaszczyt czyniący, mieliście do tego powód; chcieliście, albowiem korzystać z odroczenia obrad waszych, abyście tymczasem wyednać sobie mogli pozwolenie wyboru Reprezen: Gminy osmey Miasta stołecznego Warszawy, w Osobie Najjaśniejszego Wielkiego Xcia Konstantego.

Nie odrzucił prośb waszych Wspaniały Xte, a Łaskawy Monarcha przychylił się nie tylko do życzeń waszych, lecz postępek wasz nawet przyjemne w Oycowskiem sercu Jego wzbudził uczucia.

Polska tedy i Europa zadziwiona uczuła, że Brat Cesarza i Króla Naszego, pierwsza po Nim w obszernych Państwach Rosyi i Polsce Osoba, zasiędzie wśród Re-

prezentantów ludu, aby należał do stanowienia praw, których Obrońcą i najmocniejszą będzie podporą i Stozem.

Niesłychany dotąd w dziejach przykład! Przykład, iaki tylko wielkość i wspaniałomyślność duszy Króla Naszego upoważnić, a równe czucia godnego Brata do skutku doprowadzić zdołały.

Stawiając wśród Was Szanowni Obywatele, z oznajmieniem: że Namiestnik Królewski Postanowieniem swem z d. 24 Stycznia r. b. dalsze odbywanie obrad waszych dozwolić raczył, za szczególne sobie poczytnię szczęście: iż z woli Rządu mam oraz zaszczyt oświadczenia Wam, z wyraźnego Najjaśniejszego Pana rozkazu: —, iż postępek wasz względem Jego Cesarzewicowskiej Mości nader miłym był dla serca Najjaśniejszego Pana. Szczerze sobie Jego Cesarzsko-Królewska Mość winszuje: iż na tem samem miejscu, gdzie smutne pożożnienie, uzbroiło ieden przeciw drugiemu dwa bratnie narody, tak wzruszający przykład zaufania i miłości, utwierdza i poświęca węzły dotychczas łączące; nadewszystko zaś zarówno szczęśliwo iak przyjemno poczynicie sobie Najjaśniejszy Pan: iż to właśnie Brat i Przyjaciel Jego Cesarzsko-Królewskiej Mości, wzbudza takowe zaufanie, i dowodzi Europie, co mogą uludu szlachetnego, mądre, dobroczynne, i całkiem narodowe Ustawy.,

A następnie przed oddaleniem się swoim, złożonywszy pozwolenie Najjaśniejszego Cesarza i Króla, Jego Cesarzewicowskiej Mości Wielkiemu Xciu do wyboru na Deputowanego udzielone, tudzież świadectwo Rady Departamentu Warszawskiego w zastępstwie Rady Woiewództwa Małowieckiego, udowodniające: iż Jego Cesarzewicowska Mość, w księgę obywa-

tejską w pisany i podatek prawem przepisany opłaca', pożegnany został przez Marszałka w słowach:

"JW. Radco Stanu Prezydencie! Nim opuścisz te miejsca, w które, radość i szczęście przyniosłeś, pozwól, abym w imieniu wszystkich Pragi Obywatelów nayszczelniejsze złożył ci dzięki za trudy, które w tej mierze podjąć raczyłeś. — Wola dobroczynnego Monarchy, która w tak wysokim stopniu przywiązanie Jego do swych poddanych dowodzi, nigdy nam stosowniey obławiona być nie mogła, iak przez Męża, którego czuley staranności On samo to Miasto i jego mieszkańców oddał, który tak dokładnie zaufaniu Króla odpowiedział, który tak niezmordowanie około dobra naszego pracujesz, słowem, iak przez Ciebie, JW. Radco Stanu. Racz być pewny: iż wdzięczność przychylnych ci ebywateli, gorące o Twą pomyślność życzenia, towarzyszyć ci wszędzie będą. — Wszystko przeminąć może; lecz pamiętka Twey odobro nasze staranności w sercach naszych i późnych potomków wiecznie trwać będzie. „

Poczem W. Karol Papiski Marszałek Zgromadzenia, z przybranemi Assessorami W. JX. Filipowiczem, Proboszczem mięscowym i W. Pawłem Grabowskim, obywatelom, oraz W. JX. Boiankowskim Wikaryuszem, iako Sekretarzem, przemówił w wyrazach:

Szanowni Obywatele! Z uszanowaniem tego Urzędnika usłyszeliście, iak szczęśliwy skutek prośby i życzenia nasze odniosły. — Mamy znowu przystąpić do zawieszonych na nieiaki czas obrad, do których przez Konstytucyją upoważnieni jesteśmy. Towarzyszyć im będzie wieczna wdzięczność dla Nayszczelniejszego Monarchy, dla Wspa-

niałego Brata Jego. Uczuć tych wzbudzać w sercach waszych nie potrzeba, bo wielkość dobrodzieystwa, którego w tej chwili doznaliśmy, was wszystkich, i każdego Polaka nayszczelniejszą przeżywa miłością. — Szczęśliwy naród, gdzie sam Monarcha pierwszym nadawcy przez siebie Konstytucyi jest strólem; szczęśliwi Polacy, których Bóg, takim obdarzył Panującym. — On w ten czas nawet, kiedy serca nasze unoszą się ku Nayszczelniejszemu Bratu Jego, przychylając się do głosu wiernych poddanych, żąda, aby wybór Reprezentanta tej Gminy na Sejm był uskuteczniiony z zachowaniem wszelkich formalności prawem przepisanych. — Stańmy się godnymi tej łaski, a Zgromadzenie to, które z ważności wyboru ma być nadzwyczajnym w dziejach narodu przykładem, które ma być wiecznym dowodem nieograniczoney miłości Monarchy ku swym poddanym, niech będzie pamiętne z spokojności i iednomyślny zgody, która pracom jego towarzyszyć będzie. „

Do wskazanych Uniwersałem Namiestnika Królewskiego w Imieniu Nayszczelniejszego Pana czynności, a nayprzód do wyboru Deputowanego na Sejm przystąpił. — W skutku czego Nayszczelniejszy Cesarzowie Wielki Xże Rosyi Konstanty Pawłowicz, Wódz Naczelny Woysk Polskich, z pomiędzy dwóch Kandydatów, większą kreską 103, przeciwko sześciu, Deputowanym na Sejm obrany, i przez Marszałka ogłoszony został.

Wybór ten przez całe zgromadzenie radosnemi okrzykami: Niech żyje Nayszczelniejszy nasz Monarcha Alexander I.! Niech żyje Nayszczelniejszy Wielki Xiążę Rosyi Konstanty Pawłowicz, nasz Deputowany! powtórzony został. Ukontent

na wszystkich twarzach; radość powszechna, oznaczały ten dzień pamiętny, zwiastujący nie tylko pomyślność Pragi, ale z nią razem całego narodu, i mający ważną w dziejach naszych stanowić epokę. Nastąpiło *Te Deum* przez wspomnianego Biskupa przy dobranej muzyce odprawione; przyczem Zgromadzenie całe zasyłało gorące modły do Pana Zastępów, za drogie życie Najjaśniejszego swego Reprezentanta.

Po ukończonym tym sposobem wyborze Deputowanego, W. Marszałek odraczając na krótką chwilę obrady Zgromadzenia, zaprosił J.W. Radcę Stanu, Prezydenta, J.W. Biskupa, i wszystkich przytomnych na ucztę przez Obywateli, w dniu tym radosnym, w mieszkaniu W. Grabowskiego, Assessora, przygotowaną; podczas której spełniono drogi dla Prażanów toast, za zdrowie i pomyślne powodzenie Najjaśniejszego Deputowanego.

Obrady Zgromadzenia o godzinie trzeciej z południa znowu się rozpoczęły, i przystąpiono do wyboru Członka rady obywatelskiej, na którego większością kresek obrany i ogłoszony został W. Franciszek Wółowski Mecenaz, którego stosowną przemową Zgromadzeniu za wybór podziękowawszy, po wezwaniu przez Marszałka, prawem przepisaną przysięgę wykonał. W dalszym ciągu podani zostali Kandydaci do urzędów Administracyjnych i Sądowych, i na tem obrady za ukończone przez Marszałka ogłoszeniem zostały; a przytomni raz jeszcze wydali okrzyki: Niech żyje Najjaśniejszy Cesarz i Król! Niech żyje Najjaśniejszy Wielki Xiążę Rosyi, Deputowany Gminy Pragi! Niech żyje cała Najjaśniejsza Rodzina!

Wieczorem całe miasto Praga dobrowolnie przez mieszkańców było oświecone.

2 Warszawy d. 17 Lutego.

J.W. Rzeczywisty tajny Radca i Senator Cesarstwa Rosyjskiego, Nowosilzoff, przybył do tej stolicy.

Wypis z Rozkazów dziennych do wojska Polskiego Jego Cesarzewicowskiej Mości W. Xięcia Konstantego.

Dnia 4 Lutego 1818.

Za Najwyższym Rozkazem. stosownie do decyzji Najjaśniejszego

Cesarza JMci i Króla

z dnia 18 Stycznia r. b.

Otrzymacie żdaną dymisję z pensjią

Dowódca pułku 3go piechoty liniowej, Pułkownik Tański, w stopniu Jenerała Brygady, z pozwoleniem noszenia munduru.

Otrzymacie pozwolenie noszenia ozdób udzielonych przez Króla JMci Hiszpańskiego tym wojskowym 3go korpusu, którzy w dniach 12 i 13 Kwietnia 1813 roku znajdowali się przytomni w bitwie pod Castalla

Przykommenderowany do pułku 7go piechoty liniowej, porucznik Rybiński

Otrzymają żdane dymisje

Dla interesów familijnych

W Sztabie Głównym: Z części Jenerała Szefa Sztabu Głównego, Kapitan Józef Krzyczewski, z pozwoleniem noszenia munduru.

W Gwardyi: Adjutant połowy przy Jenerale Bdy Sierawskim, Kapitan Teodor Marchocki, i z pułku Grenadyerów, Kapitan Stanisław Żurawski, oba z pozwoleniem noszenia munduru.

W Korpusie Artylleryi i Inżynierów: Porucznik Inżynierów Piotr Elzanowski.

Umieszczony zostaje

W piechocie: W pułku 4tym liniowym, przykommenderowany do tegoż pułku podporucznik Raczyński.

Wykreśleni zostają z Kontrol

W Sztabie Głównym: Z Sztabu Naczelnego Wodza, Major Vander Noot, zmarły w dniu 12 Stycznia r. b.

Z Woyska: Kapitan Cimner, zmarły w dniu 30 Stycznia r. b.

Delegacyja Administracyjna w Zastępstwie Rady Stanu Królestwa Polskiego

W skutek Ustawy Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego 1816 r. Art. 38 podaje do wiadomości stron interessowanych, iż następujące sprawy pod iey ostateczne wyrokowanie oddane, na wokandę wpisane zostały.

Z Dzierżawnych.

1. Osmana Naddzierżawcy Jeneralnego Ekonomii Mazew, i Dzierżawców teyże Ekonomii w Wództwie Mazowieckiem.

2. Grabowskiego Naddzierżawcy Ekonomii Narodowej Radzice, w Wództwie Sandomierskiem.

3. Słomskiego Dzierżawcy Dóbr Narodowych Archidyakonii Kurzelowskiej wsi Ciemiętniki, w Wództwie Sandomier.

4. Jerzego Ludwika Sydów Naddzierżawcy Ekonomii Raciążek, w Wództwie Mazowieckiem.

Z Liwerantckich.

Skarbu Cesarzsko Rossyyskiego, przeciwko Michałowi Goldenberg i iego Kautorowi Józefowi Bobińskiemu, o niedotrzymanie Kontraktu zawartego o dostawę sukna dla woyska Cesarzsko-Rossyyskiego.

Nakoniec zapadłe ostatecznie Wyroki w sprawach, iako to:

Z Dzierżawnych.

1. Dla Woyciecha Chodeckiego Naddzierżawcy Ekonomii Tkaczew do Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego.

2. Dla Jana May Dzierżawcy Starostwa

Bodaczewskiego, do Kommissyi Wództwa Krakowskiego.

3. Dla Walentego Sobolewskiego Dzierżawcy Dóbr Krępsza, i Janowic, do Kommissyi Wództwa Lubelskiego.

4. Dla Fryderyka Martyniego Naddzierżawcy Ekonomii Roziętlawy, do wsi Iwanowic.

5. Dla Mikołaja Glinki byłego Naddzierżawcy Ekonomii Rożan, do wsi Zatory.

Z Allewiiacyynych.

1. Dla Włóscian wsi Wola Solecka w Woiewództwie Sandomierskim, tu na miejscu doręczono.

2. Dla Państwa Dóbr Zdzar, Rokitnicy z przyległościami, do Kommissyi Wództwa Mazowieckiego.

3. Dla Państwa oraz Włóscian Dóbr Wronów, do Kommissyi Wództwa Lubelskiego.

4. Dla Państwa, proboszcza, i Mieszkańców miasta Miechowa, do Kommissyi Wództwa Lubelskiego.

5. Dla Plebaan i Włóscian wsi Mniszew, do Kommissyi Wództwa Sandomier.

6. Dla Państwa i Włóscian Dóbr Horyszowa, do Kommissyi Wództwa Lubelskiego.

7. Dla sześciu Włóscian ze wsi Gąbin, do Kommissyi Wództwa Mazowieckiego, przesłane zostały.

Niemniej dla Tomasza Ostrowskiego Zastawnego Posiadacza wsi Zamienie, i części na Jeziorkach; tudzież Zgromadzenia Xięży Misyonarzy Warszawskich S. Krzyża Dóbr Dawidy Dziedziców, oraz Skarbu Publicznego, tu w Warszawie doręczono.

Działo się w Warszawie dnia 15 Mca Lutego 1818 roku.

(podpisano) *Wybicki S. W. P.*

(podpisano) *Misiwicz Pisarz.*

Urząd Menniczny Królestwa Polskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w Województwie Płockiem dostrzeżone zostały fałszywe pieniądze.

1mo. Dwuzłotówka dawna Polska pod r. 1787 mogąca być bardzo łatwo poznana pokolorze żółtawym mesiądzu, z którego jest robiona, a z czego wynika, iż opisanie innych szczegółów byłoby zbyt zbytecznem.

2do. Złotówka Pruska z r. 1812 z literą *A.* pod tą liczbą; również łatwo poznana być może, po kolorze czerwonym miedzi, który się we wszystkich miejscach wypukłych, iakoto: w popiersiu Monarchy, w literach, w laurze, i w liczbach widocznie okazuje.

3tio. Złotówka Pruska z r. 1813 z cyfry odlana, bez najmniejszego posrebrzenia, bez obrączki na okręgu, i w sposób najwidoczniejszy fałszywa.

4to. Dziesięć groszówka Xięstwa Warszawskiego pod r. 1813, dosyć łatwo może być poznana, gdyż wliczbie 10 spodnia część o wcale jest niewydatna, w napisie groszy, litera *e* również u spodu jest iak gdyby przerwana, a litera *y* jest u wierzchu iak zalana; z drugiej też strony, różne części orła Polskiego i korony są iak gdyby zalane — Może być że inne dziesięćgroszówki w innych literach mieć będą podobne niedokładności, nie będąc jednak podstępem wybite, lecz odlewane w formie, zawsze w nich znaydą się iakie części herbu lub litery, które będą iak gdyby zalane, co ich rozpoznanie od dobrych bardzo ułatwia. — Wzywa się wszelkie Władze Rządowe do dawania bacności na kurs wyżej wyrażonych pieniędzy dla ochronienia publiczności od szkody, i ukarania winowajców.

Działo się w Warszawie dnia 12 Mca Lutego 1818 roku.

Inspektor Jen:
Bieńkowski.

Kontroler Jen:
Karol Hoffmann.

Z Londynu d 4 Lutego.

D. 31 Stycznia Kommissya przyniosła do izby wyższej Królewskie zatwierdzenie billu znoszącego zawieszenie prawa *Habeas Corpus*. — Na wniosek Kanclerza Skarbowego dnia tego o nadzwyczajne wsparcie Króla, zamieniła się izba niższa w wydział, i uchwaliła żądane wsparcie. — D. 2 nie miała izba niższa posiedzenia, ponieważ tylko 35 członków było obecnych — D. 3 Lord Sidmouth złożył wyższej izbie w imieniu Xcia Rejenta zapieczętowane papiery, dotyczące się wewnętrznego położenia kraju, które mają być przez tajną kommissyą roztrząsane. Lord Castlereagh uczynił toż samo w niższej izbie. — Lord Stanhop wyraził w niższej izbie d. 27 Stycznia: — "Nie sprzeciwiam się adresowi podziękowania. Zaprzeczyć nie można, iż W. Brytanja, wiele Ministrom jest winna; kierowali oni dzielnie i mądrze pod czas bezprzykładnych okropnych burz i niespokojności wiosem państwa. Jakkolwiek uspokoił się teraz polityczny Ocean, nie wyjaśniło się przecież jeszcze Niebo; balwany fakcy są jeszcze w poruszeniu i obawiać się niebezpieczeństw należy. Z ubolewaniem dowiedziałem się o pogłoskach, że weyska sprzymierzone odciągnąć mają z Francyi. Jeżeli jest prawdą, iak mówią, iż dom Burbonów polegać zupełnie może na miłości i przychylności ludu, dla czegoż nie uwolnią oraz więźnia stanu z wyspy S. Heleny? W powyższym przypadku, gdyby do Francyi wysiadł, nie uszedłby pewnie własnej zguby; a ta okoliczność posłużyłaby szczególnie do utwierdzenia tronu Burbonów. Ciągłe atoli trzymanie więźnia na skale, samo z siebie okazuje, że nie można polegać na tym ludzie względem bezpieczeństwa tronu, i że gdyby się tylko Bonaparte pokazał, do

monarchia podniosłaby znów głowę. A jeżeli tak jest, tedy Francya nie może jeszcze na własnych przestach sposobach do utrzymania swej spokojności. Jak wiadomo Monarcha terazniejszy bagietem wojsk obcych wprowadzony na tron został, i te są ciągle jego podporą. Powiedziano, iż nie mamy żadnego prawa mieszczenia się do wewnętrznego rządu obcego kraju; ja utrzymuję, że mamy; iak skoro większe prawo zawiera w sobie mniejsze. Francya dwukrotnie zdobyta została, a zatem, Sprzymierzyńcy mieli prawo rozrządzenia wedle upodobania zdobyczą. Najbezpieczniejszą polityką ich było, podzielić Francją, zaprowadzić kilka dynastyi i kraj podług Komentarzów Juliusza Cezara na 3 części podzielić; ale gdy jeden miał nad tym krajem panować, nie mogli więc lepszego i mądrzejszego uczynić wyboru, iak w osobie Ludwika XVIII. Winien on jest Sprzymierzencom swojemu tron; wdzięczność zatem nie dozwala mu niszczyć zaprowadzonego przez nich pokoiu i systematu, który oprócz tego wspierał. Zdobyli oni w sposobie szlachetnym ten pokoi, a terazniejszy Monarcha Francuzki jest najpewniejszą jego rękością; rząd jego nie może być obalonym bez nadwergżenia zasad społecznego porządku w wszystkich ościennych krajach. Nowa Rewolucya we Francyi byłaby nietylko nieszczęściem dla Francyi, ale nawet dla wszystkich części Europy i trudno oznaczyć, iak daleko rozciągłaby się iey skutki mogły. Niema wątpliwości, iż mąż który bądź mocą orębra, bądź podstępem uzyskalby zwierzchnictwo nad ludem Francuzkim, dla ugruntowania swego panowania, proponowałby zaraz Francuzom, co im najbardziej poślebza, zdobycze, uzyskanie no-

wey woyskowej chwały i panowanie nad obcemi krajami. Woyska ich przy wojennym ducha i skłonnościach ludu zalałyby znów Europę i odnowiłyby nędzę, którey przez 20 lat doznawaliśmy. Jeżeli kiedy do podobnego wypadku przyiść miało, na cóżby się na ówczas zdały krwawe nasze bitwy, chwalebne zwycięstwa i wszelkiego rodzaju natężenia? Laury, któreśmy zebrali, zwiędłyby na ówczas na głowach naszych, a bitwy pod Abukir, Trafalgar i Waterloo, stałyby się niczem. To, co przywodzę, nie jest moim tylko zdaniem; odwołuję się do osób, które najlepiej sądzić mogą o położeniu rzeczy, a mianowicie do męża, który najlepiej zna charakter ludu Francuzkiego, i bystremi swoimi oczami wszystkie zakątki kraju przejrzał; rozumiem tu Xcia Otranto, czyli byłego Ministra policyi Fouché. Ten oświadczył, iż skoro Bonaparte wypuszczonym zostanie, upadek Burbonów nieochybnie nastąpi; że upadek tej Najjaśniejszey Rodziny pociągnie za sobą wojnę z zemsty i wyniosłości przeciw całej Europie, a zatem i upadek Anglii. Im potrzebniejszy jest więc dla naszej Ojczyzny pokoi, tem więcej starać nam się należy utrzymać w Europie powszechną spokojność. Posiadamy do tego sposoby; należy nam trzymać we Francyi woyska, które ten kraj osadzają, przynajmniej do zakreślonego traktatami czasu, lub dłużej, jeżeli potrzeba. Nie pamiętam dokładnie tego czasu; ale we wszystkich przypadkach traktaty nie powinny być co do litery, ale ducha i celu skuteczne. Tak niegdyż zacny Lord na przeciwko mnie siedzący, (Liwierpool) gdy trudnił się sprawami zagranicznymi, wzbraiał się wedle traktatu Amieńskiego

oddadć Malte, ponieważ to oddanie sprzeciwiało się duchowi traktatu. Według ducha traktatu z Francją, o którym tu mowa, 1) wojska nie powinny z Francji ustąpić, póki wszystkie kontrybucye nie zostaną zapłacone; 2) powinien być dostateczny czas zostawiony do zabezpieczenia twierdzami granicy od Francji; 3) Francya powinna dać dostateczną rękoymię, iż nie ponowią się dawne okropne sceny. Pod takimi tylko warunkami powinny wojska sprzymierzone ustąpić. Wiem, iż gabinet nasz stosować się musi do polityki Mocarstw sprzymierzonych; ale spodziewam się, iż te będą umiały zastanowić się nad wynikającymi ztąd niebezpieczeństwami. Powiedziano, iż przez obecność wojsk obcych we Francji, rząd terazniejszy Monarchy, traci na ułności ludu; lecz ja odpowiadam, iż ten rząd w wszystkich naszych przezorności środkach uważanym tylko być powinien iako sposób, a spokojność Europy, iako cel. Jakieżby był najpierwszy skutek polityczny we Francji odmiany? Oto Francuzi wpadliby do Niderlandów, opanowaliby nadgraniczne twierdze i nad Reńskie prowincye i rozlałiby się iak potok. Od nas żądaliby wydania sobie Bonapartego, a gdybyśmy im odmowili, w międzaliśmy się zaraz w wojnę. Nie chcę tu o innych rzeczach mówić, ale spodziewam się po mądrości Xcia Rejenta, że odwróci grożące niebezpieczeństwa, nie uwiedzie się za wcześnem pobłażaniem i oszczędzaniem tam, gdzie dobro powszechnie inaczej radzi.

Na tę mowę, która wielkie zrobiła wrażenie, odpowiedział Hr. Liwerpool (Minister Skarbowy): — Winien iestem odpowiedzieć kilka słów na to, co szlachetny mój Przyjaciel w przedziwney swej mowie przełożył. Mniema on, iż musiał wyłuszczyć swoje zdanie, a ja pochwalam uczucia wedle których działa; oświadczyć wszelako muszę, iż uwagi jego nie są tego rodzaju, ażeby mi przystało na nie obszernie odpowiedzieć. Powiem tylko, iż polityka naszego kraju wymaga, aby terazniejszy pokój był utrzymany, który tak jest ważnym dla naszego kraju i Europy, iż Rząd J. K. Mci starać się będzie utrzymać go sposobami, iakie najsłodsze i najdroższe są do zapewnienia go, to jest wiernem dopełnieniem obowiązków, które ten kraj traktatami na siebie wraz z innemi Mocarstwami przyjął. Na zdanie znaczne

mołogo Przyziaciela, co do uczuć ludu Francuzkiego. względem jego Monarchy, zgodzić się nie mogą, bo inaczej iestem przekonany. Przydać i to muszę, iż ani położenie Francji, ani żadney części Europy, zdaniem moim, nie okazuje najmniejszego podobieństwa do obaw, które znaczny Przyjaciel wystawia. Dobrze znane uczucia wszystkich Mocarstw stałego ładu, są oprócz tego szczęśliwą wrozbą do utrzymania pokoju.

Królewicz Xże Kambridgi po zasłużeniu się z Xiężniczka Heską w Kassel zjedzie do Anglii. Dochody jego składają się z 20,000 f. szt. lecz zapewne na terazniejszych posiedzenia parlamentu powiększone zostaną.

Wojska Zjednoczonych Stanów północney Ameryki przybyły d. 18 Grudnia przed wyspę Amelią. D. 22 dowodzący ich wezwał dowodzącego tam Jenerała powstańców południowej Ameryki Aury w imieniu Zjednoczonych Stanów o oddanie tej wyspy, co natychmiast nastąpiło. W odpowiedzi na rzeczony wezwanie zaprzeczał Aury Zjednoczonym Stanom prawa do oradzenia tej wyspy, i wyraził zadowolenie swoje, iak narod, który niedawno dobił się własney niepodległości, tak dalece może się poniżyć, aby przeskładał innemu narodowi uzyskać podobną niepodległość. — Znany Jenerał powstańców południowej Ameryki, Mac Gregor przybył do Anglii.

Gazeta Cap Henry w Hayti na St. Domingo pod d. 2 Grudnia r. z. zawiera następujący art: — Art: konstytucyi 26 królestwa stanowi: " Nikomu nie ma być zbronnego ogłaszać swych myśli mową, piśmem i drukiem. Pisma przed wydrukowaniem nie podlegają żadney cenzurze. Nikt nie jest zato, co drukiem ogłosi, odpowiedzialnym, iak tylko w przypadkach ustawami przepisanych. " J. K. Mość pragnąc zawsze, aby oświecenie pomiędzy Jego poddanymi doszło do najwyższego stopnia, i zważywszy, iż wielki ten cel przez zupełną tylko wolność druku dopiętym być może, a że pomiędzy władzami okazała się nieiaka wątpliwość względem zastosowania 26 artykułu konstytucyi, po wysłuchaniu zatem swej ministrowiszei rady, raczył pod d. 28 Listopada postanowić, iż iest Jego najwyższą wolą, aby rzeczony 26 artykuł w całej obszerności być zachowany.

DODATEK DO N^{ro} 16. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26. LUTEGO 1818 Roku WE SZRODĘ.

Z Hrabstwa d. 16 Lutego.

W dniu dzisiejszym odprawił się w gmachu Klasztornym XX. Norbertanów, po nastąpieniu Nabożeństwie i wystąpieniu Cechów miasta Brzeska, Sejmik, z Obywatelów Salachty Powiatu Krakowskiego złożony.

Prezydował na tymże Seymiku w zastępstwie Marszałka Jasn. Wielmożny Andrzej Wielogłowski Sędzia Pokoju; Mąż z rozmaitych posług Obywatelskich znany; a tem szanowniejszy, gdy dla rzetelnej słabości zdrowia do wymownienia się zarządzania mający prawo; wszelako każdą posługę publiczną z poświęceniem własnego interessu z ochotą dla dobro wspólty obywateli chwytając, gorliwie teyże dotąd ieszcze jako Sędzia Pokoju dopełnia.

W ciągu czynności Seymików obranemi zostali większością sekretarych kresek, JW. Dawid Oehschelwitz Posłem Powiatu Krakowskiego, zaś Radcami Wojewódzkimi JW. Adam Kmita i Andrzej Nidecki.

Po zakończonym Seymiku JW. Freydujący zaprosił przytomnych Obywateli do siebie na obiad, na którym zdrowia Najjaśniejszego Pana, Najjaśniejszej Jego Rodziny, i Namiestnika Królewskiego, spełnionemi zostały.

Z Petersburga d. 20 Stycznia. d. k.

Mieszkańcy tutejszey stolicy uszczęśliwieni zostali dnia 16 b. m. przybyciem z Moskwy N. Cesarza JMci po czteromiesięczney niebytności. Nazajutrz przybył tu W. Xiążę Mikołaj.

P. Kotzebue Kapitan, należący do Poselstwa Rosyjskiego przy dworze Perskim, otrzymał od Szacha order Lwa i Słońca dyamentami osypany z reskryptem, w którym między innemi wyrażono:—

” Między osobami, które towarzyszyły nayswieńszemu, naywyższemu, naydostojniejszemu Posłowi, naymędrszemu, naymężniejszemu, nayprzezorniejszemu, naywaleczniejszemu Posłańcowi dworu Cesarzskiego, ozdobionemu wstęgami i łaskami Alexandra, mającemu znaki chwały i władzy, Jenerał porucznikowi

---

W Dodatku ostatnim do Nru 15 wydrukowana została omyłka: na stronnicy 179 w wierszu 42 zamiast o $\frac{1}{12}$ czytaj o $\frac{1}{14}$, to jest: że łokieć nowy jest większy od dotychczasowego o $\frac{1}{14}$ część miary, niż o $\frac{1}{12}$ część.

Jermołow; znajdował się bardzo godny
chwały, roztropny, chrześciani odzna-
czający się Kotzebue, mający rangę Kapi-
tana; architekt, który podobny do kom-
pasu, trzyma pokorną głowę ku ziemi
posłuszeństwa, iako zakład przyjaźni
dwóch odwiecznych Mocarstw, które na
kształt punktu niezbaczaia nigdy z linii
poświęcenia się; ale figury iego zastugi
przymioty znakomite, okazują znaki i
ślady iego czynności. Zatem odznaczylis-
my go, przyozdobiając go orderem Lwa
i Słońca, i rozkazujemy nayschwalebnie-
szym, szacownym i fortunnym pisarzom
nayszczęśliwszey cancellaryi, zapisać ten
znak odznaczenia do archiwów naszego
Państwa. „

Z Paryża d. 6 Lutego.

Izba Députowanych przyjęła nako-
niec wczoraj większością głosów projekt
do ustawy względem zaciągu do woyska.

Stan naszego Skarbu, albo raczey nasz
kredyt codziennie się polepsza; papiery
rządowe podniosły się do 67 na 100, i za
pewne bardziey się jeszcze podniosą, po-
nieważ pomyślna wiadomość o ostatecznem
porozumieniu się z sprzymierzeniami Mo-
carstwami względem ich do Francyi pre-
tenssyi utwierdza coraz bardziey zaufanie
w rządzie naszym. Zewsząd przybywa tu
zboże, którego cena o 30 do 100 spadła.
Pieniędzy krąży podostatkiem. Kassa
służby zaciągnąć może na pół od sta pro-
wizyi w każdym czasie pieniędzy.

Hr. Lanjuinais, wydał interessujące
pismo o przychodach i rozchodach kraio-
wych. Tenże oświadczyć miał, iż wkrót-
ce poda projekt ułatwiający wygnaniem
Francuzkim powrót do oycyzny. Jakoż
mówią, iż 33 z nich, którzy znajdują się
na drugiey Królewskiej liście, dozwołony

bydź ma powrót do oycyzny, pod wa-
runkiem, żeby się z departamentów, w któ-
rych są rodem nie oddalali.

P. Sidney Smith przez okręt la belle
Marie, który d. 2 Grudnia z wielu ucieka-
jącymi z Algieru odpłynął, a d. 6 do Mahon
przybył, odebrał także wiadomość o nie-
słychanym despotyzmie teraźniejszego
Deja Algierskiego, Aly Hodgii, Murzyni
składają tego straż Pałac, w którym iego
poprzednicy mieszkali, kazał zburzyć,
i twierdzi, w której mieszka nazywa zam-
kiem Cesar skim. Dwie Żydówki, których
oyciec był faktorem u konsula Angielskie-
go, zostały z iego rozkazu porwane, a w
dwa dni potem naysstarsza córka P. Pomi-
niblo, właściciela gościnni Francuzkiej. Ta
nieszczęśliwa dziewczyna, przymuszona zo-
stała zaślubić się z Dejem, i jest tymcza-
sową Monarchinią. Dey ten jest rodem
Turczyn, ale uzbroił Murzynów przeciw
własnym ziomkom i wydał im powtó-
rzony rozkaz strzelania do zagranicznych
konsulów, jeśli by ci poważyli się osobi-
ście nachodzić go z swoimi uzaleniami.

Dnia 23 i 24 Lutego 1818.

*Cena szot roznego gatunków na Targu w
Krakowie sprzedawanych.*

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszonicy	27 — 25 —	23 — 20 —		
— Zyto	19 — 18 15	18 — 17 —		
— Jęczmienia	20 — 19 —	18 — 17 —		
— Owsa	12 — 11 15	11 — 10 15		
— Jagi	40 — 37 —	34 — 32 —		
— Grochu	22 — 20 —	19 — 18 —		
— Rzepaka	34 — 32 —	31 — 30 —		

Bieg Pieniędzy w Wiedniu d. 18 Lutego.

Czer. Zł. Hollenderski Szeinami Zł. r.

Czer. Zł. Cesar ski.

Moneta konwencyyna za 100 . Złr. 292

W Krakowie d. 23 Lutego.

Czer. Zł. Holl. moneta Courant Złp. 19 gr. 6.

— detto Cesar ski . . . . . 18 — 20.

Fryd. Pruskie . . . . . 33 — 15

Luidor . . . . . 36 — —

200 frankowy . . . . . 31 — 10

Szeiny Wiedeńskie za 100 — . 285 — —

Złoty ryński Szeinami . . . . . 1 — 12

UWIADOMIENIE LITERACKIE.

Przekładania wszystkich *Spiewów Homera i Kwinta według Pierwotworów Greckich na Język Polski*, cwierć wieku wypracowania kosztujące, a przeszło przez lat cztery pod *Prasą Drukarską* wytrzymane, wyszły w ostatnich dniach miesiąca *Stycznia b. r.* na widok publiczny w zupełności *Tomów Siedmiu* na jednostaynym klejowym papierze pod ogólnym tytułem: *Pamiętka Dziejów Bochatyrskich z Wietu Grayko - Truskiego, w Spiewach Homera i Kwinta Stowianom dochomana.*

Tomy I. i II. zawierają *Ilijadę Homera w Spiewach 24* od arkuszy 60½ cyceronem wysadzonych z *Rycinami* na czele podpisanemi: *Achil w Gniewie i Achil w Chwale.*

Tom III. zawiera *Dopełnienie Ilijady Homerowskiej przez Kwinta Kalabra w Spiewach 14* od arkuszy 31 cyceronem wysadzonych z *Rycinami* na czele, podpisaną *Troja w Zgonie.*

Tomy IV. i V. zawierają *Odyseję Homera w Spiewach 24* od arkuszy 42 i ½ z dwiema *Rycinami* na czele, pod isanemi: *Ulis w Drodze i Ulis w Domu.*

Tomy VI. i VII. zawierają *Klucz Staroświatniczy do Spiewów Homera i Kwinta* porządkie *Abecadłowym* od arkuszy 68 i ½ garmuntém wysadzonych z dwiema *Rycinami* na czele podpisanemi: *Homera w Ubostwiniach*, tudzież *Homera i Kwinta w Polszcze*, na końcu zaś z *Mieyscorysem Fli-onu* w *Tomie szóstym*, a z *Krajorysem*

Frygii i Grał w *Tomie 3* *admym.*

Cena tey *Xiążki* nieśmiertelnemu *Imieniu* *Nayiaśniejszego Imperatora Wszech Rosyy, Króla Polskiego*, przypisaney, a w *Literaturze Oczystey Klassycznej* nie podwyższa się nad *Zł. Pol. 108*, jaka tylko dla *Prenumerantów* zamierzoną była, chociaż pomnożenia jej przy *Kluczu Staroświatniczym* zasła, jakiemi są: *Wiersz Koluta o Porwaniu Heleny, Wiersz Tryfiodora o Wycięciu Troi, Batrachomijomachija Homerowska i List Horacego do Pizonów o Kunstzie Pueckim*, a mianowicie *Artykuł o Języku Polskim*, 15 arkuszy zajmujący, kosztu niniejszey wydaży osmą częścią powiększyły.

Prenumeranci mają prawo odebrania swoich *Exemplarzy* w całości, aż do końca tego roku, po którego upłynieniu rewersa niezaprezentowane, za niebyłe uważanemi bydyć muszą.

Xięgarze, którzy zechcą brać na handel *exemplarze* tak nisko ocenionej *Xiążki*, przynajmniej w liczbie 25 uzyskują niezawodnie wiadomy im *Xięgarski procent.*

Kommissartem moim, do którego udadź się mogą *kupiciele*, czy tu w *Krakowie* mieszkający, czy w ościennem *Państwie*, którzy z pierwszej ręki zaznawstowane dzieło mieć zechcą, postanowiłem *JP. Rudolfa Bogumila Kocha, Obywatela i Kupca Krakowskiego*, mającego handel tu w *Rynku Krakowskim* pod *Numerami 26 i 27.*

W Krakowie d. 15 Lutego 1818.

Jacek Idzi Przybylski,

Emeryt Szkoły Główney Krakowskiej

D O N I E S I E N I A.

Wydział Policyi w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu— Podaie do publiczney wiadomości, iż w d. 16 *Kwietnia r. b.* o godzinie 10tej z rana w *Biórze Wydziału Policyi* odbywać się będzie *Licytacya* na dostawienie *Effektów* dla *Milicyi Kraiowej* iako to: — *Koszul* dla *głów 302* po trzy *koszule* na iedną *głowę sztuk 906* na które *plótina* po *łokci 5* na iedną *koszule* — *Łokci 4530* — *Czechcherów sztuk 604* po *łokci 5* *plótina* — *Łokci 3020* — *Gatek sztuk 302* po *łokci 4* *plótina* — *Łokci 1208* — *Botów* z *podszyciem* par 604 — — *Podszycia 302* — Ktore to *Effekta* wolao będzie *Entreprenerowi* cząstkowo lub wogóle *Licytować*, ziad każdy życzący sobie bydyż *Entreprenerem* cząstkowey dostawy zwyż wspomnianych *Effektów*, przed zaczęciem oznaczoney *Licytacji* winien będzie złożyć *Vadium* iako to: — Na dostawę *Koszul* *Zł: pol: 362* *gro: 12* — 1. *Czechcherów* *Zł: pol: 241* *gro: 18* — 2. *Gatek* *Zł: pol: 60* *gro: 12* — 3. *Botów* *Zł: pol: 845* *gr. 18*. — *Podszycia* *zł. pol. 302*. — *Przeznacza się* zaś *cena plótina*, na *koszule* i *czechchery* *łokcie* po *groszy pol. 24*. — Na *gatki* po *groszy 15*. — Od *uszycia* iedney *koszuli* *gr. 21*. — Od *uszycia* *czechcherów* *gr. 18*. — Od *uszycia* *gatek* *gr. 15*. — Od *pary botów* z *podszyciem*

ciem zł. pol. 14. Od podszywki zł. pol. 10. — Zaś gdyby znalazł się Entrepreneur, któryby w ogóle dostarczyć żywy wspomniane Effekta zobowiązał się, tedy vadium summe Zł: pol: 1. 926 gro: 23 złożyć obowiązany będzie — O innych zaś Warunkach w Biorze Wydziału Polcyi przed zaczęciem Licytacji powziąć będzie mógł wiadomość. — W Krakowie dnia 24 Lutego 1818 roku.

Bartsch,

Konwikt, Sekretarz.

Odczytawszy w Gazecie Warszawskiej pod Nr. 10 w dodatku r. b. umieszczone ogłoszenie przez P. Menzla, rodem z Królestwa Pruskiego, dawniej w Sulistawicach pod Kaliszem, a teraz Ekonomę Folwarku, Mozgawa wielka, do Dóbr Majoratu Hra. kiew Wielopolskich Margrabiów Myszkowskich należącego, w obwodzie Miechowskim, Powiecie Szkalbmierskim nad rzeką Nidą leżącego, posłane, procentów Margrabskich Pani dożywotnia ma sobie za obowiązek Szanownych Współobywateli Królestwa Polskiego i Rzeczypospolitej Krakowskiej zawiadomic, że 1) Pomieniony Pan Menzel pominąwszy obowiązek kontraktem zastrzeżony półrocznego wypowiedzenia, niedopełniwszy dotąd obowiązków na się obopólną umowę przyjętych względem systematycznego zagospodarowania Folwarku Mozgawa wielka od roku iednego i czterech miesięcy oddanego, przez swe wyżej wzmiankowane ogłoszenie w nowe obowiązki, gdzie indziej wchodzić chce; że 2) rozpoczęte przez się wielkiej tey gorzelni, wyciągno, wszy na wydatki kilka tysięcy czerwonych złotych, dotąd nieukończył, a tem samem przez to jeszcze ilość i jakość wódki z korca ziarna stosownie do umowy przez trzy próby pod swą ścisłą odpowiedzialnością uskutecznić się powinno, nieudowodnił; pisemnie bowiem w tem ogłoszeniu wyrażenia się: iakoby kiedy wypalić się mogącego ziarna ilości i jakości korcy, oszczędzenia dREW, dzielności wodnego młyna razem szrotować zboża i ziemniaki, wodę pompować i przez machinę sieczkę rżnąć mogącego, a dotąd nieistniejącego, dopoty zaistotne i prawdziwe uważanemi być nie mogą, póki o tych szczegółowych, a umowionych skutkach naoczny potrójnym doświadczeniem nieprzekona; że 3) przez dodany, w tem ogłoszeniu warunek, aby od samego Pana nie zaś od Pełnomocników i zarządców zależał, iedyną i tą doświadczoną jego intencją jest użytkość nieograniczonego zaufania i mocy podług swej woli wydatków robienia, czego iemu iako niedoświadczonemu okolic i stosunków gospodarstwo rolniczych w Królestwie Polskim nieznającemu, wydatków nieoszczędzającemu żadnym sposobem na tysiącne jego żądanie powierzyć nie można było, zwłaszcza, że sam P. Menzel w tem swem ogłoszeniu wyraźnie dowodził swą interessowność i niezależność; bo będąc ze skarbu Margrabskiego dobrze żywionym, nadzwyczajnie płacącym, a do tego mając sobie procenta od powiększonych procentów i inne liczne zyski zapewnione, tak kosztowne rozpoczęte gorzelni nieukończył, a w Brześciu u W. Tarczewskiego dla szczupłego pobocznego swego zysku, już ukończywszy około doskonalenia tey cudzej gorzelni więcej, aniżeli około ukończenia swego obowiązkowego dzieła zakrzęta się. Przeto Pani dożywotnia procentów Margrabskich ma honor szanownych Współobywateli uprzedzić, aby z pomienionym Ekonomem póty w żadne nowe umowy niewchodzili, póki z zadosy ucaynienia pokwitowanymi i w potrzebne w tey mierze zaświadczenia opatrzoną nie będzie; oraz zapewnić, iż iak tylko ów Ekonom swe dzieło tu ukończy, zaraz natychmiast o skutkach korzyści lub straty z tego, przez Gazety Warszawskie i Krakowskie wiernie donieść, i P. Menzla od Kontraktu uwolnić i zomieszczać.

W Krakowie przy Ulicy Gołębiej, w Domu pod Nro. 256, na pierwszym piętrze odbywać się będzie publiczna Licytacja d. 26 Lutego b. r. o godzinie 2 po południu, Stolików, Krzesel, Kanap, Zwierciadeł, Powozu, za gotową zapłatę. — Kupna życzących sobie, na oznaczony czas i miejsce zaprasza.

Skorczyński, Kom. Sąd.

Wieś Kawęczyn, w obwodzie Stopnickim w Gruntach Rędzinawch z lasem Dębowym, Grabowym i Olszowym w lasach i Łąkach, mila od Nowego Miasta Korczyzna, od sławnej rzeki Wisły pół mili, jest do sprzedania; życzący sobie kupić, raczy się udać do tegoż wsi.